

Саопштење за јавност Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе

Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе подржава протесте мајки са троје и више дјеце и упозорава Владу Црне Горе да је смањење доживотних законом гарантованих зарада истима и негирање уставних одредби које се односе на неповредивост стечених права и забрану повратног дејство закона. Истовремено то је и својеврсно насиље са свим елементима кривичног дјела преваре над овом групацијом која је темељ породице и државе.

Зато позивамо Врховног државног тужиоца Црне Горе, Омбудсмана, НВО и друге који се баве заштитом уставног система и људских права и слобода да стану у одбрану права мајки са троје и више дјеце.

Подсјећамо да су то она иста министарства која приликом доношења закона којим су уведене надокнаде мајкама са троје и више дјеце, нијесу знала број таквих мајки, нити израчунати за који ће износ исплатом надокнада истима бити оптерећен државни буџет. При томе је бивша министарка рада и социјалног старања Зорица Ковачевић јавно гарантовала мајкама да су њихове надокнаде сигурне.

Нељудски је бахато и по јавни интерес штетно упоредо доносити законе којима се увећавају за црногорске прилике енормне зараде државним функционерима, дијелити тринаесту плату службеницима у Министарству рада и социјалног старања и центрима за социјални рад, пружати финансијску подршку Авганистану и истовремено смањивати накнаде мајкама са троје и више дјеце.

Преварна је радња и недостојно државе Црне Горе упирати прстом у надокнаде мајкама пред ММФ-ом и високим представницима ЕУ јер није тачно да у државном буџету нема пара за исплату надокнада мајкама у законом утврђеном износу од 336 односно 264. еура.

Зато позивамо министра финансија Радуновића да, умјесто најављеног новог насиља над мајкама са троје и више дјеце у виду импровизоване категоризације истих, оформи стручни тим, у који ће ући економски експерти изван власти, који ће извршити анализу државног буџета по потрошачким јединицама, с аспекта основаности да буду корисници државног буџета и оправданости недефинисаних ставки типа “остале надокнаде”, “трансфери институцијама, појединцима, невладином и јавном сектору” и слично.

Да у државном буџету за повлашћене има пара јасно свједочи црногорско лидерство у региону у погледу висине зарада и осталих надокнада државним функционерима. Наиме, просјечне зараде посланика који су изгласали измјене закона којим су умањене надокнаде мајкама, десет пута су веће од просјечне надокнаде мајкама и четири пута веће од просјечне зараде у држави, односно веће за око 1.500 еура од зараде просјечног црногорског грађанина, док је посланичка зарада у Србији и Хрватској два и по пута већа од просјечне зараде, односно посланичка плата већа од просјечне плате за око 400 еура у Румунији и Бугарској.

Гдје се загубила Црна Гора у којој је мајка била симбол живота и највећих вриједности?
Зар је дошао вакат да црногорска мајка тужи Црну Гору и тражи заштиту својих права пред судом у Сразбуру?

Радан Николић, директор